

یادداشت
فیلم شاخ اینستا هم نفروخت؟!
«حکم تجدید نظر» ۲۰۰ میلیون فقط
 در مردادماه سال گذشته صدور مجوز سازمان سینمایی برای یک اینفلوئنسر اینستاگرام (یا به زبان رایج یک شاخ اینستاگرامی) با حجم زیادی از نقد و حاشیه همراه شد. محمدامین کریم‌پور فعال اینستاگرامی است که بیش از ۴ میلیون و ۷۰۰ هزار فالوور دارد و محور فعالیتش هم ساخت ویدئوهای طنز و اخلاقی کوتاه است، حال که فیلم «حکم تجدید نظر» به کارگردانی او و تهیه‌کنندگی رضا کریمی ساخته و اکران شده است بر اساس اعلام سایت سمفا فیلم حدود ۱۹۰ میلیون تومان فروخته‌است (۱۲ روز بعد از اکران). این آمار نشان می‌دهد که فیلم در گیشه مورد توجه قرار نگرفته‌است. اگرچه زانه صامتی، همایون ارشادی، فرید سجادی حسینی، گیتی قاسمی، زیبا کرملی، آیدین خطایی، شاهرخ فروتنیان و آرش عدل‌پور(خواننده پاپ) بازیگران این فیلم هستد. سال گذشته زمان جنجال‌های مربوط به صدور مجوز ساخت به‌صراحت در یادداشتی نوشتیم بگذاریم «جناب شاخ» هم فیلمش را بسازد، چرا که نه؟ و در آن اشاره کرد: «چه اشکالی دارد یک شاخ اینستاگرامی فیلم بسازد؟ این اتفاق تصمیم شخصی اوست و مسئولیت تمام پیامدهای آن متوجه خود او و همراهان او (تهیه‌کننده، سرمایه‌گذار، بازیگران، عوامل و...) در این فرآیند است. البته به شرط این که سرمایه آن دولتی یا منتسب به نهادهای دیگر حکومتی نباشد. در شرایط کنونی هر کسی که بتواند از راه سالم و درست سرمایه‌ای (از طرف بخش خصوصی) به سینمای ایران وارد کند و مطابق با ضوابط بتواند فیلمی بر چرخه تولیدات سینمای ایران اضافه کند باید ورود او را خوش آمد گفت. البته این اتفاق تا زمانی خوشایند است که سرمایه از طرف بخش خصوصی باشد اما اگر قرار است با رابطه و رانت، پول آن از بیت‌العمال تأمین شود طبیعتاً بسیاری بهتر شایسته‌تر از او وجود دارد که باید این اتفاق برای آن‌ها رقم بخورد.» تقریباً یک سال قبل از کریم‌پور «سحر قریشی» گفت که تصمیم دارد تا آخر سال نخستین فیلم سینمایی‌اش را بسازد (سال ۱۳۹۸). آن موقع هم این خبر با اعتراضات و البته بیشتر نکات طنز و شوخی همراه شد و همان موقع در یادداشتی ذکر کردم: بگذاریم «سحر قریشی» فیلم سینمایی بسازد امروز هم بر همان موضع قبل هستم. واقعیت این است که مقدس‌سازی از هیچ حرفه و شغلی در ست نیست به خصوص در زمینه‌های هنری از اساس کار غلطی است. این که ذکر شود با ورود یک شاخ اینستاگرامی به جرگه فیلمسازی فاجعه‌ای رخ داده و فریاد «ولمعیبتا» سردهیم با هیچ معیار منطقی هم‌خوان نیست. حال بعد از اکران فیلم، این اتفاق یک پیام جالب توجه دارد: اگر بیش از ۴ میلیون و ۷۰۰ هزار فالوور (دنیا) کننده) در اینستاگرام هم داشته باشی و در این مدت اخیر تمام فعالیت صفحه اینستاگرامی‌ات متمرکز بر اکران فیلم هم باشد باز دلیل نمی‌شود که مخاطب به سینما برود و فیلمت را ببیند. به هر جهت اکران فیلم اینفلوئنسر اینستاگرام از چند منظر قابل بررسی و تأمل است که از جنبه‌های مختلف می‌توان به آن پرداخت. سینما و فیلمسازی با ساختن ویدئوهای کوتاه طنز تفاوت زیادی دارد، در سینما مخاطب وقت و هزینه می‌گذارد تا فیلمی را ببیند اما در اینستاگرام اگر حوصله داشته باشد می‌بیند و اگر هم نه به سرعت عبور می‌کند. بر این باورم که اگر این معروفیت فضای مجازی نبود این فیلم همین رقم فروش هم به دست نمی‌آورد و البته این مقایسه هم جالب است که فیلم «خون شد» مسعود کیمیایی، فیلمساز سابقه‌ و مشهور سینمای ایران در زمان بسیار طولانی‌تر (حدود ۸ ماه اکران) فقط ۱۹۵ میلیون تومان فروش داشته‌است. آنچه معلوم است این که اگر چه بسیاری از قواعد بازی در زمان معاصر عوض شده‌است ولی همچنان خود فیلم می‌زند. هر اندازه هم که معروفیت داشته باشید باز دلیلی بر توجه مخاطب به یک فیلم نخواهد بود مگر آنکه خود فیلم یک اتفاق خاصی را داشته باشد. البته در سینمای ایران انصافاً بسیاری از این قواعد همیشه شکسته شده‌است و گاهی اوقات فیلم‌هایی پر فروش شده‌اند که همگان را به تعجب واداشته‌است. گویا فرمول جوابگوی این دو دهه اخیر سینمای ایران فیلم‌های کم‌دی است که به مسائل و تابوهای اجتماعی، فرهنگی، سیاسی جامعه از منظر طنز نگاه بیندازد. همین امسال فیلم دینامیت و گشت ارشاد نمونه‌هایی از این اتفاق هستند که علی‌رغم کرونا، بحران اقتصادی و ... همچنان مخاطبانی ثابت برای خود دارند و می‌توان گفت مخاطب دوست دارد بخندد.
منبع: عصر ایران

تحقق یک رؤیا در حوزه کتابخوانی با تفاهم‌نامه ۳ نهاد فرهنگی؛

کتابخانه‌های سیار به روستاها می‌روند

دوشنبه ۸ آذر ماه به امضا رسید.

در آیین امضای این تفاهم‌نامه حجت‌الاسلام و علما و ارزانی، دبیر شورای فرهنگ و هنر روستا و مشاور وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و علیرضا مختارپور، دبیر کل نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور حضور داشتند و علاوه بر امضای تفاهم‌نامه مذکور نسبت به افزایش همکاری‌های مشترک گفت‌وگو و تبادل نظر کردند.

توسعه خدمات کتابخانه‌ای در مناطق روستایی، عشایری و محروم با موضوع هدف دبیرخانه روستا و عشایر، ترویج فرهنگ کتابخوانی با هدف توسعه عدالت فرهنگی در مناطق هدف، اجرای برنامه‌های فرهنگی آموزشی با محوریت کتابخانه‌های سیار در مناطق هدف در این تفاهم‌نامه از جمله اهداف امضای این تفاهم است.

مدت زمان تفاهم‌نامه مقرر شد تا شورای فرهنگ و هنر روستا و عشایر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هزینه تهیه دو دستگاه خودرو و وانت، به منظور راهاندازی دو کتابخانه سیار ویژه مناطق روستایی محروم در دو استان کرمان و سیستان و بلوچستان

۵ چهارشنبه ۱۰ آذر ۱۴۰۰ سال سی و یکم شماره ۶۶۷۴ ۱ دسامبر ۲۰۲۱ ۲۵ ربیع‌الثانی ۱۴۴۲	
--	--

در گفت‌وگو با تهیه‌کننده و کنسرت گذار خواننده پاپ؛

بانی بابلیت ۱۵۰ هزار تومانی؛ ضرر می‌دهد و می‌خواند!

هم می‌گوید: «سال‌های گذشته که در این سالن کنسرت می‌گذاشتیم، ۱۲۰۰ تا ۱۳۰۰ صندلی در اختیار داشتیم و هم اکنون مجوزی که گرفتیم ۴۸۰ صندلی قابل فروش بود و با احتساب بلیت‌های مهمان ۴۲۰ تا ۴۴۰ صندلی با متوسط قیمت بلیت ۱۵۰ هزار تومان در اختیار داشتیم که با احتساب قیمت بلیت هوپیم‌ا، هتل، اقامت گروه، ناهار، شام، پذیرایی، کامیون‌هایی که سیستم نور و صوت را می‌پزند و برمی‌گردانند، اپراتورها، نوازنده‌ها و... می‌بینید که هزینه‌هایمان را درنمی‌آوریم و برگزاری این کنسرت صرفاً کاری دلی است تا حرکت متوقف‌شده دوباره از سر گرفته شود.»

حاتم‌پور در جواب این سؤال که گمان می‌کند برگزاری کنسرت از چه زمانی به صورت جدی‌تر از سر گرفته شده، می‌گوید: «امیدواریم، بی‌حرف پیش، نه فقط ما که دیگر تهیه‌کنندگان و کنسرت‌گذاران نیز طی ۱۲۰۱۰ روز آینده کارشان را از سر بگیرند و با صدور مجوزهای نهایی، بلیت‌فروشی‌ها نهایتاً از ۱۵ آذر، چند روز پیش، چند روز پس، آغاز شود.»

او در مورد قیمت بلیت هم توضیح می‌دهد: «کف و سقف بلیت، با توجه به هزینه‌هایی که شرشش رفت منطقاً باید از ۱۲۰، ۱۸۰ هزار تومان تا ۶۰۰ هزار تومان باشد اما چون در جمع تهیه‌کنندگان کمک حال موسیقی مان باشیم، و گر نه همه می‌دانند کنسرت گذار، دست به دست دفتر موسیقی دادیم تا کمک‌حال موسیقی‌مان باشیم. و گر نه همه می‌دانند که با فروش ۴۸۰ بلیت متوسط ۱۵۰ هزار تومان چیزی دست‌تان را نمی‌گیرد و هزینه‌هایمان هم در نمی‌آید. البته، که از ۴۸۰ بلیت، ۵۰، ۴۰، تا بیش هم به عنوان بلیت مهمان به ارگان‌ها و نهادهای مربوطه ارائه شده‌است.»

او در جواب این که ظرفیت این سالن چند نفر است

پیش تولید

به کارگردانی حسین دارابی؛

بازیگران «صورت فلکی» معرفی شدند

سینماپرس: بازیگران فیلم سینمایی «صورت فلکی» تازه‌ترین ساخته حسین دارابی که مراحل تولید خود را مدتی است در سکوت خبری آغاز کرده، معرفی شدند. هم‌زمان با ادامه فیلم‌برداری فیلم سینمایی «صورت فلکی» به کارگردانی حسین دارابی و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفا، نخستین عکس و اطلاعات رسمی از این پروژه منتشر شد. این فیلم هم‌اکنون در مراحل پایانی فیلم‌برداری است و گروه تولید، برای ضبط صحنه‌های داخلی در تهران مستقر هستند. میرا زارعی و بهروز شعبی زوج اصلی فیلم تازه حسین دارابی را شکل می‌دهند و وحیدرهبانی، سیاوش طهمورث، سولماز غنی، امین میری، علیرضا ناییبی و بازیگر خردسال کوثر حیدری در «صورت فلکی» آن‌ها را همراهی می‌کنند. «صورت فلکی» به نویسندگی احسان تقفی و مهدیه عین‌اللهی، روایتگر تشویش‌های زنی است که در آستانه از دست دادن تمام زندگی‌اش...

این فیلم دومین همکاری مشترک حسین دارابی و محمدرضا شفا و دومین همکاری سازمان سینمای سوره حوزه هنری با تیم سازندگان فیلم «مصلحت» است که کاندیدای دریافت ۷ سیمرغ در رشته‌های مختلف و برنده دیپلم افتخار بهترین کارگردانی اول از سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجر شد. تازه‌ترین محصول سینمایی حوزه هنری، به‌طور هم‌زمان مراحل فنی خود را برای حضور در چهلمین جشنواره فیلم فجر طی می‌کند.

در آستانه اکران «بندریند»، پوستر رسمی این اثر سینمایی، منتشر شد که دربرگیرنده تصویر یکی از بازیگران فیلم در حال گیتار زدن است.

گفت‌وگو

دلیل اصرار علی صادقی برای بازی

تیپ‌های تکراری؛

همه او را با این تیپ می‌شناسند

ایسنا: نویسنده سینمایی «پلاک ۱۲» درباره وضعیت حال حاضر سریال‌های طنز در تلویزیون و اینکه چرا دیگر نمی‌توانند موفقیت آثار گذشته را تکرار کنند، معتقد است، دیگر بعید است که ممیزی‌ها اجازه دهند، سریال‌هایی مشابه «پاورچین» یا «شب‌های برره» در تلویزیون تکرار شوند. نویسنده «پلاک ۱۲» در ادامه درباره ایفای کاراکترهای تکراری از سوی برخی بازیگران از جمله علی صادقی در این سریال، اظهار کرد: در هر کاری با هر نویسنده‌ای که گفت‌وگو کنید عنوان می‌کند که کل کار ذهنیت او نبوده‌است. ذهنیت کارگردان و بازیگر نیز به فیلم‌نامه اضافه می‌شود. در واقع خود بازیگر در کارهای سینمایی بیش از ۵۰ درصد مهم و تأثیرگذار است. این کارها مثل سریال‌های درام نیست که با فیلم‌نامه کامل سر صحنه بروی. کار سینمایی در لحظه نوشته می‌شود؛ بنابراین بازیگران در ایفای آن خیلی مؤثر هستند. البته هیچ‌وقت ادعا نداریم که «پلاک ۱۲» به لحاظ فیلم‌نامه شاهکار است، اما مسئله من اقتضائات مختلفی است که در یک کار وجود دارد. حتماً یکسری شخصیت‌ها هستند که خودمان هم دوست نداریم و می‌خواهیم تغییرشان بدهیم، اما برخی را هم دوست داشتیم و به نظر می‌توانند مخاطب را همراهی کنند.

ایبلی با بیان اینکه در سریال «پلاک ۱۲» انتخاب کاراکترها بر اساس موضوع سریال انتخاب شده‌اند، توضیح داد: ما در این سریال دو کاراکتر وکیل داریم به دلیل اینکه در خیلی از پرونده‌های مختلف بتوانیم به موضوعات بیمه‌ای اشاره کنیم. با مثلاً راننده کامیون برای چون یکی از شاخه‌های جدی بیمه، ترانزیت و کالا و این موارد است، می‌خواستیم در دل قصه به این موارد هم اشاره کنیم. یا کاراکتر اصلی‌مان که راوی قصه است، در شاخه بیمه تحصیلات داشته‌است. ولی حالا برخی کاراکترها برای مخاطب بامزه تر شدند با توجه به بازخوردهایی که داشتیم آن‌هم به دلیل انتخاب بازیگران بوده‌است که در متن هم این کاراکترها را بهتر نوشتیم. اما برخی بازیگران هم به تیپ‌های تکراری تلویزیون نزدیک شدند که قبلاً هم دیده‌ایم. به‌عنوان مثال کاراکترهای صادقی را می‌خواستیم در همان تیپ‌های قبلی باشد. چون مخاطبان سال‌هاست او را با همین تیپ دوست دارند و اصرار خودش هم این است که با همین تیپ بازی کند و ما هم مشکلی با این موضوع نداشته‌ایم. او درباره حضور آن دلان شجاع کاوه پس از مدت‌ها دوری از تلویزیون گفت: ایشان مدتی دور بودند و دهه ۶۰ نقش یک بازی می‌کردند و جزو استاره‌های سینما بودند ولی نمی‌دانم چرا کم‌کار شده بودند به‌ویژه در کارهای کم‌دی. به تپیی که در سریال «پلاک ۱۲» نوشتیم نزدیک بودند. ایبلی با بیان اینکه در کار طنز عرف است که کم‌دین‌ها یک تیپ داشته باشند، اظهار کرد: رضا طهاران را مخاطبان و همان تیپ همیشگی می‌شناسند، در سریال‌ها و فیلم‌های هم هم مانند دوست‌های مخاطبان هم همین تیپ را دوست دارند؛ بنابراین الزامی وجود ندارد در هر کاری کاراکتری متفاوت انتظار داشته باشی. علی صادقی هم با همین تیپ همچنان محبوب است و مخاطبان او را دنبال می‌کنند.

این نویسنده در ادامه این گفت‌وگو در پاسخ به اینکه چرا اسرِیال‌های کم‌دی دیگر نمی‌توانند موفقیت سریال‌های گذشته را تکرار کنند؟ اظهار کرد: این اتفاق مربوط به سریال‌های طنز نیست؛ کلاً سریال‌ها نمی‌توانند موفقیت سریال‌های گذشته را داشته‌عاشند. مسائل زیادی وجود دارد از جمله اینکه هر روز ممیزی‌ها و خط قرمزها بیشتر می‌شود. ممیزی‌های زیادی در کارها داشتیم.

هر روز که شبکه‌های اجتماعی هم گسترده‌تر می‌شود و بازخورد‌های شبکه‌های اجتماعی برای تلویزیون مهم‌تر می‌شود، با هر نق‌دی دایره فعالیت شمارا هم کمتر می‌کنند و می‌بندند. نکته دیگر اینکه رقبیب زیاد شده‌است. مردم به کم‌دی‌های فضای اینستاگرام عادت کرده‌اند که بدون هیچ خط قرمزی دیده می‌شوند که چنین چیزی در تلویزیون ممکن نیست. نکته سوم به بازیگران برمی‌گردد، ما یک نسل طلایی کم‌دی داشتیم که با بهران مدیری سال‌ها در تلویزیون کار کردند و آن‌ها دور هم انرژی داشتند که دیگر حالا نیست و بعد از آن دیگر آن نسل تکرار نشدند. تلویزیون هم دیگر نمی‌تواند آن‌ها را دور هم جمع کند. کما اینکه بارها شده که مدیران خواسته‌اند اپیزود جدید یک کار را شروع کنند ولی به دلایل مختلف نشده و پروژه شکست خورده‌است. به همین دلیل خیلی بعید است «پاورچین» یا «شب‌های برره» در تلویزیون تکرار شوند. هم‌ممیزی‌ها اجازه نمی‌دهند و هم دیگر بازیگران دور هم جمع نمی‌شوند. وی یادآور شد: ما در زمینه طنز و کم‌دی نسل و زوجی مثل بهران مدیری و بهمان قاسم‌خانی را داشتیم که وقتی از هم جدا شدند حتی در شبکه نمایش خانگی هم نتوانستند موفقیت‌های گذشته را تکرار کنند. با وجود اینکه فضا در شبکه نمایش خانگی بازتر از تلویزیون بود. لزوماً مشکل کم‌دی‌ها به تلویزیون برنمی‌گردد. در حال حاضر نمایش خانگی هم کم‌دی موفق ندارد. «قبله‌عالم» شکست خورد یا «هردم معمولی» با آن بازیگران و کارگردانی رامبد جوان شکست خورد و بخشش متوقف شد. به‌طور کلی کم‌دی نوشتن سخت شده‌است، چرا که کم‌دی‌ها همه به سمت فضای مجازی رفته و مردم صبح تا شب این‌تم‌های اینستاگرام را می‌بینند و سلیقه‌شان تغییر کرده‌است.

منبع: ایسنا